

במלאכה זו ביוני 1945 עד היום. נשק מיוצר רק באמריקה הצפונית ובאירופה
המערבית והמזרחית; אמריקה - אם כי ידידותית - הטילה אמברגו על ישראל
מאז קום המדינה, מהמזרח אין כל סיכוי, ומהמערב אנו מקבלים - ממדינות
אחדות - רק בתנאי פחתה, כלומר בתנאי סודיות. הסחבל בסודיות זו - מחבל
בבטחון המדינה, ז"א בעצם קיומה.

ניסו לשאול שאלות על המסגר - אבל לא ענית. אמרתי שהשליחות לא
בוטלה, אלא יוחלף השליח.

יוסמטל חודיע לעחונות אחמול כי אח"ע חחויב להסיק מסקנות ממעשה
החבלה. והיום פרסם למרחב שוב מאמר ראשי בשם "מפא"י חשא באחריות", שבו
נאמר כי "ההודעה חרשטית של מרכז מפא"י, החוזרת על ההאשמה, שמפלגת אח"ע
- טוע"צ הכשילה מתוך אינטרסנטיות מפלגתית צרה עניין בטחוני עליון של המדינה,
לא חוכל לטשטש את העובדה המדחימה שמפא"י רצחה לנקוט צעדים ביחסי ישראל-
גרמניה שלא חחלט עליהם בממשלה, שלא חיה בהם דיון בכנסת ולבצעם במעטה של
"סוד בטחוני".

20.12.57, יום ו'

ניומן מסעם A.B.C. הקליט סו"ח בשביל המסדר האמריקני.

אחריו ראיינה אותי - אף חיא בחקליט - מרים גרדון בשביל הולנד.

באחת עשרה וחצי ועדת חוק החקיקה - הצהרתי בר יהודה, נמיר, שני
עורכי דין של משרד העבודה. נחקבלה הצעת החוק לא יחול במקרה של שביתה
וחשבחה.

בר-יהודה נפגש אמי חשבוש שתי פעמים לאחר פרוץ המשבר. ביום ו'
בערב וביום ד' בבוקר. מבלי שיאלחי אוחז את לי כי לא הוא, לא כרמל, לא
יגאל אלון, לא כן אחרון - אלא ישראל גלילי קובע במלגתו. הוא חית מדוכא,
וניכר היה שהחנוד לתרפתקא המשמח של מלגתו. כשאלחי מדוע לא הזכיר כלל
שמו של סבנקין אמר לי כי סבנקין אינו פעיל במלגה, אולם בשביל גלילי יש
לו משקל מכריע.

22.12.57, יום א'

ביום ה' פרסם על המשטר החלטות הוועדה המדינית של מ"מ
(א) החנוד לסירוק הקואליציה וחחכע הגברת השותפות ומניעה "משיטת המעמידה
את שותפי הקואל. מפני עובדות מוגברות ואחריות קולקטיבית", (ב) שמאים על
שחבריהם הביאו לביטול השליחות לבון, (3) מזכירים מה עולל הצבא הנאצי לעם
היהודים, (4) פעילות מוגברת כלפי גרמניה היא חוליה בהשתלבות בנאטו,
(5) על ישראל להימנע מכל בריח עם גוש אחר.

ביום ו' (20.12.57) נחשטמו החלטות הוועדה המדינית של א"ה"ע:
(1) איסור פעולת הסדים ושטחה על ביטול "השליחות האומללה", (2) שותפות